

TURAI LAURA

Ott...

*Barackvirág-szirmokban láttalak újra.
A hajlékony idő nem ereszt
Gázláng rebbenése a tárgyatlan térben
Billen a falon a kereszt.*

*S újra ott voltam
egy leheletnyi térben
barackvirágszirmok
álmával térdemen.
Az idegek városa lázát
homlokomra csapta
hiába kérdeztem, hogy
mi van velem.*

*Újra ott voltam
nem tudom, miért már
hónalja alá hív a
hajlékony idő
– valami halk gázláng
moccan csak a térben –
lelkeket lobogtat
így a végtelen*

*És ott voltam újra
már nem tudom, miért-hogy
(átvágott egy villám
a két kezem között)
forró barack-szirmok
álmával... de ébren
hiába hogy tudom
már veled mi van.*